

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113200316
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8113200316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne: W.. W. N., nar.: XX.XX.XXXX, bytom W. M. XX, XXX XX B., proti žalovaným: 1. R.. W. X., nar.: XX.XX.XXXX, W. X, XXX XX B., a 2. Z.. G. X., nar.: XX.XX.XXXX, W. 1, XXX XX B., obom zastúpeným Mgr. Stanislavom Feketem, advokátom, Nám. sv. Egídia 29/69, 058 01 Poprad, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C 1/2013-156 zo dňa 13.10.2020 takto

rozhodol:

- I. Nepripúšťa zmenu žaloby.
- II. Potvrďuje rozsudok.
- III. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že kúpna zmluva je v rozpore s platnými zákonmi, a aby táto bola zrušená a vec vrátená do pôvodného stavu, teda, aby došlo k obnoveniu podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu ako v čase pred kúpnu zmluvou. Alternatívne žiadala uhradiť kúpnu cenu podľa pôvodnej kúpnej zmluvy.

2. Súd prvej inštancie právoplatne rozhodol o žalobe na zaplatenie kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy tak, že túto zamietol a predmetom konania zostalo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 156, § 131, § 132, § 216, § 137 Civilného sporového poriadku, pričom mal za preukázané, že žalobkyňa domáhajúca sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy pre úspešné preukázanie svojho nároku musí preukázať naliehavý právny záujem, pričom v takomto prípade možnosť požadovať takéto určenie nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu a keďže je takéto žaloba neprípustná bolo dôvodné ju zamietnuť. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že naliehavý právny záujem by nebol preukázaný ani v zmysle ustanovení § 80 písm. c/ OSP, nakoľko žaloba bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal na to, že ak tu absentuje nedostatok naliehavého právneho záujmu, je neprípustné sa žalobou vo veci samej ďalej zaoberať. Uviedol, že naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak právne postavenie žalobcu bez tohto určenia je ohrozené alebo neisté a dochádza k odstráneniu stavu objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, pokiaľ toto nemožno dosiahnuť iným vhodným spôsobom a je tu naliehavá potreba tohto určenia. S poukazom na judikatúru súdov Slovenskej a Českej republiky súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je prípustná a nemožno sa takýmto petitom vo veci samej ani zaoberať, pričom ani ďalšie dôvody, na ktoré poukázala žalobkyňa, teda neúplná úhrada kúpnej ceny, či nesplnenie záväzku z tejto zmluvy nespôsobuje jej zánik a ani zánik účinkov, ktoré nastali.

4. Zároveň, ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa v minulosti bola podielovou vlastníčkou domu v podiele X/XX a v súčasnosti ako protihodnota je spoluvlastníčkou bytu v podiele X/X, pričom vzhľadom na výšku jej podielu v dome zrejme ani v tomto by nemohla bez súhlasu ostatných podielových spoluvlastníkov bývať, a to pravdepodobne bez vyplatenia sumy vyššej než hodnota X/X bytu. Z uvedeného dôvodu tak táto „výmena“ nie je dôvodom na jej pocit krivdy a za svoj podiel na rodinnom dome dostala dostatočnú hodnotu v podiele bytu.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu, pričom nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa na strane neúspešnej žalobkyne pre nepriznanie náhrady trov konania.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie žalobkyňou, ktorá namietla nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Z odôvodnení odvolania poukázala na to, že nie sú správne závery súdu prvej inštancie uvedené v bode 32 rozhodnutia o úrovni náhrady podielu z domu na podiel v byte, pričom rovnako poukázala na skutočnosť, že spolu s ostatnými účastníkmi zmluvy spoločne nekupovala nehnuteľnosť, nakoľko tieto veci riešil žalovaný. Poukázala na to, že tu boli aj iné dohody, ktoré nasvedčujú inému usporiadaniu vzťahov medzi stranami sporu, ako aj to, že údajný predaj sa uskutočnil za minimálnu cenu stanovenú posudkom. K bodu 4 odôvodnenia rozsudku uviedla, že dom mal byť predaný za minimálne kúpnu cenu 2.000 000,- Sk, pričom tento dom mal však vyššiu hodnotu. Zároveň poukázala na skutočnosť, že žalovaný nadobudol X/XX podiel od jej brata V. kúpnu zmluvou, ktorá bola určená za neplatnú. Zároveň nezabezpečil ani náhradné bývanie za zvýšený podiel, ktorý nadobudol. Poukázala na priebeh týkajúci sa rokovaní ohľadom podpisu zmluvy a na skutočnosť, že žalovaný zneužil situáciu, v ktorej sa nachádzala. Uviedla, že kúpna cena jej vyplatená nebola, pričom tieto skutočnosti boli predmetom aj vyšetrovania v trestnom konaní. Nesúhlasila s odôvodnením súdu prvej inštancie v bode 10, podľa ktorého sa v konaní musia zúčastniť všetci účastníci právneho úkonu, poukázala na to, že z výpovedí v trestnom konaní je zrejmé, že nehnuteľnosť bola nadobudnutá za účelom obohatenia žalovaného. K bodom 24 a 25 odôvodnenia rozsudku uviedla, že dôležitosť tohto konania je daná tým, že žalovaný ju svojimi obštrukciami pri nedodržaní podmienok kúpnej zmluvy uviedol do omylu a dostal do situácie, ktorá jej spôsobila nemalé problémy a v tejto sa neocitla dobrovoľne. Je teda zrejmé, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na jej úkor. Súd prvej inštancie vytrhol z kontextu svoju interpretáciu ohľadom formálnych väd zmluvy, pričom poukázala na to, že túto zmluvu povolenú pod č. O dňa XX.XX.XXXX podpísala XX.XX.XXXX, no zmluva je bez dátumu uzavretia. Zdôraznila, že bola v plnej dôvere k svojej rodine, čo však nebolo z jej strany akceptované. V danej veci išlo o majetkové spolčenie F. B. a J. X. s kupujúcimi s cieľom nadobudnúť majetkový zisk v prospech F. B.. Týmto spôsobom sa J. X. ako predávajúca dostala k ukončeniu spoluvlastníckeho vzťahu so súrodencami na jej úkor. Z týchto dôvodov trvala na tom, aby odvolací súd zaviazal žalovanú na povinnosť vysporiadať spoluvlastnícke podiely bytu č. XX/X bytového domu v B. na ulici W. M. č. XXXX/XX, ktoré vznikli následkom jeho konania, a to nedodržaním podmienok kúpnej zmluvy povolenej pod č. O zo dňa XX.XX.XXXX a uvedenia žalobkyne do omylu tak, aby sa stala výlučnou vlastníčkou bytu č. XX/X v dome súp. č. P./XX na ulici W. M. v B., čím by bolo zabezpečené dôstojné bývanie.

7. Žalovaní sa k podanému odvolaniu v lehote stanovenej súdom prvej inštancie nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

12. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Z obsahu odvolania žalobkyne vyplýva, že v odvolacom konaní sa domáhala určenia, že sa stala jedinou vlastníčkou bytu č. XX/X. v bytovom dome súp. č. XXXX/XX na ulici W. M. v B., čo nebolo predmetom konania na súde prvej inštancie. Podľa obsahu tohto podania ide o zmenu žaloby, ktorú odvolací súd nepripustil podľa § 371 CSP.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

15. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

16. Z bodov 19 - 21 rozsudku súdu prvej inštancie vyplývajú dôvody pre jeho rozhodnutie s ktorými sa odvolací súd stotožňuje ako aj s judikatúrou na ktorú súd prvej inštancie poukazuje. Na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že žalobkyňa uplatnila v danej veci

určovaciú žalobu podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

17. Citované zákonné ustanovenie pripúšťalo návrh, smerujúci k určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, len za podmienky, že na takomto určení je naliehavý právny záujem. Právny záujem ako podmienka úspešnosti návrhu o určení musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže dosiahnuť odstránenie právnej neistoty (spornosti) a ochranu práv a oprávnených záujmov práve určovacím návrhom. Ak návrh na určení neslúži potrebám praktického života, netýka sa nejakej situácie, alebo ju nerieši, alebo ak má žaloba inú možnosť, ako odstrániť vzniknutú neistú situáciu právneho vzťahu účastníkov, nie je takýto návrh spravodlivo účelný, a tým ani procesne prípustný. V niektorých prípadoch však možno návrh na určení požadovať za procesne prípustný aj napriek existencii možnosti žalobcu domáhať sa ochrany svojich práv inak. Medzi iným ide o prípady, v ktorých je reálny predpoklad, že požadovaným súdnym určením sa predíde súdnym sporom v iných veciach. Podstatnou otázkou pre procesnú prípustnosť určovacieho návrhu je, či žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením odstrániť spornosť a ochranu svojich práv oprávnených záujmov, ktoré nemožno dosiahnuť iným právnym prostriedkom, a či sa požadovaným určením, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, dosiahne pevný základ pre právne vzťahy účastníkov sporu a predíde sa návrhu na plnenie.

18. V rozhodovacej praxi súdov sa ustálil názor, že určovacia žaloba má miesto jednak tam, kde je pomocou nej možné eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu, ak k zodpovedajúcej náhrade nie je možné dospieť inak a tiež v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie, než iné právne prostriedky, vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, prostredníctvom ktorej možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov.

19. V priebehu konania na súde prvej inštancie došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.), Následne súd prvej inštancie už o uplatnenom žalobnom návrhu rozhodoval za účinnosti CSP. Táto nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§470 ods. 1 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 01.07.2016 účinnej, právnej úpravy sa uplatňujú v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

20. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Citované zákonné ustanovenie doterajšiu právnu úpravu pomerne výrazne modifikuje. Ako zdôraznil zákonodarca, v tomto zákonnom ustanovení je zakotvená úplne nová koncepcia, ktorej záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určení neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej.

21. Aj zo samotného obsahu spisu či odvolania nepochybne vyplýva, že žalobkyňa sa následne domáha, aby bola určená ako jediná vlastníčka bytu č. XX/X. a len ako predbežnú otázku žiada posúdiť neplatnosť zmluvy, čo nepochybne odôvodňuje skutočnosť, že tu neexistuje naliehavý právny záujem na takomto určení ako to aj následne zdôraznil súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení. Na preukázanie svojich argumentov uvádza skutočnosti, ktoré nesúvisia s určením neplatnosti zmluvy, a to na širšie rodinné vzťahy medzi nielen stranami sporu, ale aj ďalšími príslušníkmi rodiny, ktoré nesúvisia s prejednávanou vecou, a preto na tieto skutočnosti odvolací súd prihliadnuť nemohol. Pokiaľ sa týka formálnych nedostatkov, ktoré vytyka, teda to, či táto kúpno-predajná zmluva bola v čase jej podpisu opatrená dátumom alebo to, či boli uzavreté nejaké ďalšie dohody ohľadom širšieho vyporiadania vzťahov medzi stranami sporu nemožno považovať za dostatočné dôvody pre vyhovieanie takejto určovacej žaloby, ak nie je splnená podmienka naliehavého právneho záujmu.

22. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý chápeme tak, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naopak, naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva.

23. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že naliehavý právny záujem (v zásade) absentuje, ak má žalobca možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Je to tak v prípadoch, keď tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia, ale kedy už došlo k jeho porušeniu. /Civilný sporový poriadok 1. vydanie, 2017, s. 493 - 510/

24. Naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať, okrem prípadov, keď právny záujem „vyplýva z osobitného predpisu“, čo v tomto prípade nie je splnené. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnúť dôkazy.

25. V danom prípade je zrejmé, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem. Zároveň sa v rovnakom konaní domáhala aj zaplatenia kúpnej ceny z tejto zmluvy, pričom v tejto časti nebola úspešná z dôvodu oslabenia jej nároku premičaním. Je teda zrejmé, že žalobkyňa mala a využila možnosť žalovať na splnenie povinnosti /bez ohľadu na procesný výsledok/, preto je nepochybné, že neexistuje na jej strane naliehavý právny záujem na takejto určovacej žalobe.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite vecí bez významu.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 396 ods.1 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok náhrady trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní boli úspešní žalovaní, ktorým však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnili. V odvolacom konaní neúspešnej žalobkyňi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takeého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).